

Fem budskaber om kvalitet og relevans fra Danske Professionshøjskoler

Budskab 1: Se helheden, undgå tunnelsyn

Danske professionshøjskoler er en væsentlig aktør i den videregående uddannelsessektor – vi uddanner 1/3 af alle dimittenderne – og professionshøjskolerne er derfor også en væsentlig del af løsningen i forhold til fremadrettet at fastholde og udvikle høj kvalitet og relevans i de videregående uddannelser. Vi har som sektor en bekymring for, om Kvalitetsudvalget udviser en art "tunnelsyn" og ser universitetssektoren som altings problem og løsning, svarende til at se lægerne som altings løsning og problem på sygehusene, som om der ikke fandtes andre personalekategorier.

Et sådant tunnelsyn er både samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk risikabelt. Det blokerer for at få øje på de kvalitetsressourcer og effektiviseringsmuligheder, der ligger i selve samarbejdsfladen- og arbejdsdelingsfladen mellem de enkelte dele af den danske videregående uddannelsessektor, hvor de tre store leverandører er universiteter, professionshøjskoler og erhvervsakademier. Professionshøjskolernes opfordring er derfor at bringe alle dele af den samlede sektor klogt i spil i forhold til udfordringerne i den samlede uddannelsessektor.

Budskab 2: Brug arbejdsdeling i den videregående uddannelsessektor

Hvis de danske universiteter skal kunne måle sig internationalt, skal deres dimittender og forskning holde internationalt niveau. Det betyder, at universiteterne skal fokusere på, at uddanne de få, mens erhvervsakademier og professionshøjskoler skal uddanne de mange. Universiteterne skal udføre resultatusikker grundforskning, som er dyr og langsom, mens professionshøjskoler skal udføre anvendelsesorienteret forskning og udvikling, som kan styrke kvaliteten i de erhvervs- og professionsrettede videregående uddannelser og innovationskapaciteten i de erhverv og professioner, institutionerne uddanner til.

Budskab 3: Udbyg professionsbacheloruddannelserne

Kvalitetsudvalget skriver, at det ikke er fagligt forsvarligt at flytte uni-bacheloruddannelser til professionshøjskoler, da en om-allokering vil betyde kvalitetsproblemer og tab af forskningsviden og mindske omfanget af forskningsbaseret uddannelse¹. Her finder udvalget på en løsning, som vi ikke har set nogen foreslå. Professionshøjskolerne foreslår selvfølgelig ikke en direkte og akut flytning a la en virksomhedsoverdragelse. Vi ser en løsning i form af en reformproces over tid, hvor der samtidig med professionshøjskolernes kapacitetsop-

¹ <http://ufm.dk/uddannelse-og-institutioner/rad-naevn-og-udvalg/kvalitetsudvalget/publikationer/refleksionspapir.pdf> side 10, 2. afsnit

bygning inden for FoU langsomt optages flere på professionsbachelor uddannelserne, der samtidig udvikler sig, så uddannelserne også rummer toninger i retning af det private arbejdsmarked.

Budskab 4: Matchmaking og aftagerorientering

Kvalitetsudvalgets arbejde skal bidrage til at løse et mismatch mellem uddannelsesproduktion og arbejdsmarked i Danmark. Det kan både ansues som en uddannelsespolitisk- og en erhvervspolitisk udfordring. Løsningen må findes i et samspil mellem uddannelse og erhverv, og her har netop professionshøjskolerne som sektor erfaringer at trække på.

Professionshøjskolerne har en lang tradition for, at aftagerne er medudviklere på både nuværende og nye uddannelser og på tilbud om efteruddannelse. De tætte og meget konkrete partnerskaber med det arbejdsmarked, vi uddanner til, er grundlæggende i forhold til at sikre kvalitet og relevans i uddannelserne. Det samarbejde vil vi gerne opfordre kvalitetsudvalget til at kikke på.

Praktikken er et centralt uddannelseselement, og uddannelsesformens kobling af teori og praksis styrkes gennem det systematiske samarbejde med aftagerorganisationerne. Hertil kommer et tæt og konstruktivt samarbejde mellem professionshøjskolerne på sektorniveau om udvikling af uddannelserne, som sikrer, at uddannelserne er nationalt genkendelige og holder et landsdækkende kvalitetsniveau.

Budskab 5: Udvikling i professionshøjskolesektoren

Professionshøjskolerne uddanner dimittender til beskæftigelse på grund af den kontante dimensionering af professionshøjskolernes uddannelser. Det har sine fordele, men også sine ulemper. Den største ulempe ved dimensioneringen er, at dimittenderne ikke kommer i spil i forhold til nye sektorer og erhverv, men fastholdes i et beskæftigelsessigte i de traditionelle erhverv og professioner. For eksempel sygeplejersker i forhold til sygehuse og ikke til medicoindustri, pædagoger i forhold til daginstitutioner og ikke til oplevelsesindustri, socialrådgivere i forhold til den kommunale socialindsats, og ikke til udvikling af by- og boligmiljøer. En sådan udvikling i retning af en dimensionering, der muliggør et mere dynamisk og udviklingsorienteret beskæftigelsessigte, vil også være interessant at inddrage i en reformproces over tid.

Et helt nødvendigt led i reformprocessen er også den lige adgang for universiteter og professionshøjskoler til at videreudanne på masterniveau, da det afgørende for efteruddannelse er, at der er en sammenhæng mellem de konkrete, praktiske udfordringer, hvor man er ansat, og de kompetencer, man opnår på efteruddannelsen. Professionshøjskolernes forskning åbner netop for at udvikle og udbyde masteruddannelser, der har den fordel, at kompetenceudvikling af medarbejdere vil ske med det professionsrettede sigte og i partnerskab med arbejdsstedet.

Danske Professionshøjskoler ser frem til - i en dialog med kvalitetsudvalget - at drøfte struktur og arbejdsdeling i uddannelsessystemet, FoU indsatsen som fundament for kvalitet i uddannelserne, kvalitet i praktikken og desuden studieintensitet (via studieaktivitetsmodellen) etc.